

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare bede økonomiministeren bekræfte, at regeringen har lagt sig på en linje, der hedder, at der kun kommer folkeafstemning som opfølgning på regeringskonferencen, hvis det er således, at der i forbindelse med regeringskonferencen skal afgives suverænitet i grundlovens forstand. Det synes jeg lige vi skal have sat på plads, for økonomiministerens seneste besvarelse kunne faktisk, synes jeg, skabe tvivl derom.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne bekræfte, at det er min holdning, og at det er det, der er ment med mit svar. Der er ikke suverænitetsafgivelse. Så ser jeg heller ikke grundlag for en folkeafstemning.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Ja, og praktisk nok svarer det standpunkt jo aldeles til, hvad regeringen i øvrigt har sagt om den sag.

Jeg har et enkelt spørgsmål, som er blevet stillet til mig direkte af fru Mimi Jakobsen, og som jeg synes jeg bør besvare, inden debatten er slut.

Fru Mimi Jakobsen spurgte til Norges situation. Norge er jo i den situation, at Norge har en aftale med EU, en såkaldt EØS-aftale. I henhold til den aftale er der fri handel med industrivarer mellem Norge og EU-landene.

Men det er også sådan som led i den aftale, at Norge skal implementere og gennemføre i sin lovgivning de regler, der gælder for det indre marked, og derved er Norge altså i den situation, at det på område efter område, f.eks. på miljøområdet, eller hvad det nu kan være, skal gennemføre de beslutninger, som er truffet i EU's ministerråd, og det gør det. Og det ser Norge altså en interesse i, men man skal jo ikke tale længe med norske politikere, før de også giver til kende, at det jo ikke altid er særlig tilfredsstillende.

EØS-aftalen, Norge har med EU, omfatter ikke landbrug, men det betyder jo ikke, at Norge så ikke mærker følgerne af den fælles landbrugspolitik, som jo har ført til, at priserne på landbrugsvarer i Sverige nu ligger betydeligt under priserne i Norge. Det fører til stor grænsehandel mellem Sverige og Norge, og det fører så i øvrigt også til, at der nu er pres på den nor-

ske landbrugspolitik og skatte- og afgiftspolitik som følge af naboskabet med et EU-land.

Formanden:

Hr. Claus Larsen-Jensen. Det er i anden omgang. 3 minutter, men det er ingen forpligtelse.

Claus Larsen-Jensen (S):

Ingen forpligtelse. Jeg har forstået hentydningen og er fuldstændig enig. Man kunne jo sagtens fortsætte denne her debat i uendelig lang tid, men det vil jeg afstå fra og bare betragte denne debat som en, hvor det indimellem har været vanskeligt at komme ind til kernen af, hvad den egentlig går ud på med hensyn til det, danskerne skal stemme om den 28. september, og så sige: Lad dette være den første politiske debat i Folketinget, som vi forhåbentlig får lejlighed til at følge op senere og i øvrigt følge op over for befolkningen. Og jeg synes, at vi skal sige tak til ministrene for redegørelserne og de svar, der er givet.

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, jeg synes ikke, der er grund til, at vi komplimenterer hinanden med en god debat. Jeg synes, at det på mange måder har været en debat, der reflekterer det oplæg, der er kommet fra ja-partierne om, at vi stort set kun kan sige ja, og om de økonomiske konsekvenser, de økonomiske katastrofer, hvis danskerne formaster sig til at sige nej. Sådan må det jo så være, og så må vi kunne få en debat frem til den 28. september, der rører på de, synes jeg, ikke særlig hensigtsmæssige præmisser.

Jeg har dog til allersidst en enkelt lille bemærkning, jeg godt vil gøre, og det har at gøre med hele forholdet til det nationale kompromis, den danske ØMU-undtagelse, som regeringen jo nu vil have ophævet. Regeringen går nu til befolkningen og beder befolkningen om at ophæve det nationale kompromis. Jeg håber ikke, at befolkningen vil gøre det. Jeg håber, at befolkningen vil sige nej, men jeg vil alligevel godt komme med en bemærkning til regeringen:

Det nationale kompromis var jo et forsøg på at skabe et nyt grundlag for dansk europapolitik, et forsøg på at komme væk fra den gamle skyttegravskrig, hvor den danske befolkning var delt i to næsten lige store dele. Der blev givet og taget, kan man sige. Nejsigerne accepterede, at vi skal være med offensivt i EU. Jasigerne accepterede, at vi står uden for de